

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 19.

Wilno dnia 13 lutego v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O tem, ażeby przemytników wódki, na mocy Naymiłościwszego Manifestu, uwalniać tak od osobistego, jako też i od pieniężnego uzyskania, i że uzyskania spadające na sprzedających wódkę za naruszenie Ustawy o trunkowym poborze w innych artykułach, na mocy tego Manifestu do zdjęcia niepodciągają się.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat słuchali sprawy o tém: czy podlegają zdjęciu na mocy Naymiłościwszego Manifestu, dnia 22 sierpnia 1826 następnego, sztrafy nakładane na sprzedających wódkę i wszelkiego stanu ludzi, za naruszenie prawideł Ustawy o trunkowym poborze i za przemytnictwo wódki, równie uzyskania spadające podług rozliczenia na sprzedających wódkę, utrzymujących trunkowe domy w ogólności? Rozkazali: gruntując się na Naywyższym ukazie 5 marca teraźniejszego roku Komitetowi PP. Ministrów objawionym przemytników wódki uwalniać na mocy 1go punktu Naymiłościwszego Manifestu 22 sierpnia 1826 roku danego, nie tylko od osobistego ukarania kiedyby oni mu podlegali, lecz i od pieniężnych na rzecz skarbu sztrafów; jakowe prawidło odnosi się i do sprzedających wódkę, jeśli by oni byli winni co do przemytnictwa. Co się zaś ściera uzyskać od sprzedających wódkę za naruszenie przez nich innych artykułów Ustawy o trunkowym poborze i za niewyprzedaż wódki, wtedy ponieważ zobowiązania się sprzedających wódkę w tych przypadkach są objęte w kontraktach, a zatem uzyskiwania te nie podlegają na mocy wyżej pomienionego Naymiłościwszego Manifestu zdjęciu, o czem dać znać dla wiadomości i należytego w potrzebnem zdarzeniu wypełnienia wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Izdom i Expedycjom Skarbowym, i Urzędowym mięsciom przez ukazy; również przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów, i Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, a do Najszyjszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i do Powszechnych ich Zebrań, przesłać uwiadomienia. Listopada 28 dnia 1827 r. (Z 1go Departamentu).

O przetrzymujących zbiegów.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu

pierwszych trzech Departamentów słuchali: na-przód przesłaney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia kopii opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu rozpatrzywszy przełożenie Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów Rządzącego Senatu o tém, ażeby podległych na mocy ukazu 13 maja 1754 roku za przetrzymywanie zbiegów, oddaniu do służby wojskowej, zgodnie z ukazem 15 listopada 1797 i z opinią Rady Państwa 12 marca 1812 roku, o ukaranie za ukrywanie wojennych zbiegów, podciągać także samey tylko cielesney karze; porównawszy wyżej pomienione prawa, z których ostatnie lżeysze od pierwszego, uznała za rzecz sprawiedliwą postanowić jednakową karę, tak za utrzymywanie wojennych zbiegów, jak i zbiegłych ludzi w ogólności; lecz ażeby nie osłabić środków, uznanych już przez Rząd za konieczne, dla zatamowania tak szkodliwego dla społeczności złego, i ażeby pogodzić myśl exystujących w tej rzeczy praw, przez opinią postanowiła względem ukrywających, do których ściągają się przedstawienie Rządzącego Senatu, i narozwiązanie tego przełożenia, postanowić jak następuje: 1) Kto by wiedząc dał nocleg wojskowemu zbiegowi, i w ogólności zbiegłemu człowiekowi, albo ukrywający w ciągu sześciu dni, podlega uzyskaniu sztrafu, po sto rubli za każdego. 2) Ukrywający deztertera albo zbiega od sześciu dni do sześciu miesięcy, oprócz sztrafu, wyżej tego naznaczonego, podlega cielesney karze. 3) Jeżeli kto nie jest w stanie zapłacić tego sztrafu, takiego wziąć na odrobotek do domu roboty. 4) W prowadzeniu sprawy o cielesne ukaranie postępować podług Naywyżey potwierdzoney 25 maja 1827 roku opinii Rady Państwa. 5) Ukrywanie deztertera albo zbiega więcey sześciu miesięcy, poczytywać za osiadłość i winnego za takie ukrywanie, po ukaraniu cielesnem oddawać do służby wojskowej, do jakiey zgodnym okaże się, bez policzenia obywatelowi lub gromadzie za rekruta; i 6) Prawidła te nieodmienają mocy postanowienia dnia 12 października 1827 roku dla gubernii nad-baltyckich danego.” Na autentyku opinii własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką napisano. „Ma być podług tego.” S. Petersburg 16 listo-

pada 1827. I *powtóre* sprawki. Rozkazali o wyżej wyrażonej opinii Rady Państwa, przez JEGO CESARSKĄ MOSC. Najwyżey potwierdzoney, posłać do wszystkich urzędowych miysc i osob, dla należytego, do kogo się co ściagać będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do Sankt-Petersburskich i Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania, przesłać uwiadomienia. Grudnia 5 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów).

Ażeby sprawy między skarbem i prywatnymi osobami a duchowną wiedzą, o majątek, przesyłane były z Departamentów Senatu do wniosku Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu, i o dalsz.

Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Radcy Taynego, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukiego, iż na Komitecie PP. Ministrów był rozpatrywany za Najwyższym rozkazem wyciąg z zapiski przełożenia Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu, i zapiska Ministra Skarbu o tém, do kogo z nich powinny być przesyłane z Departamentów Rządzącego Senatu dla wniosku sprawy między skarbem i prywatnymi osobami a duchowną wiedzą, o majątek, i sprawy o ludziach, poszukujących wolności zpod prywatney władzy, pochodzących ze stanu duchownego. JEGO CESARSKA MOSC. zgodnie z postanowieniem Komitetu rozważając: 1. iż w ogólnym urządzeniu Ministeriów postanowiono, ażeby Rządzący Senat potrzebował w sprawach wniosku od tego Ministra, do którego należy zarząd skarbowych majątków; 2. iż na ośnowie tego postanowienia, i Najwyżey potwierdzonego 20 lutego 1823 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, sprawy między skarbem i osobami prywatnymi a duchowną wiedzą o majątek, i sprawy o ludziach, poszukujących wolności zpod prywatney wiedzy, pochodzących ze stanu duchownego, przesyłane były z Senatu, pierwey do uczynienia wniosku byłego Ministra Spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia. 3. iż Grekorossyyski Oddział Departamentu spraw Duchownych, w którym sprawy takowe odbywały się, przeszedł pod bezpośrednią Zwierzchność Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu, który zatem powinien zachować prawa byłego Ministra; i 4. iż sprawy tego rodzaju nie mogą być przesyłane do przerywania Ministra skarbu; ponieważ w procederze między skarbem a Duchowną wiedzą, mogłoby się niekiedy zdarzyć, iż tenże P. Minister Skarbu powinien był bronić przeciwnych pożytków obu rozprawiających się stron, Najwyżey rozkazać raczył: postanowić na czas przyszły za prawidło, ażeby wszystkie takie sprawy przesyłane były z Departamentów Rządzącego Senatu naprzód dla uczynienia wniosków do Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu, i żeby przy sądzeniu ich w Senacie, jeżeli opinia Ober-Prokuratora nie będzie przez Senat przyjęta, wtedy sprawy te powinny być przenoszone do Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, na teyże ośnowie postępować i z temisprawami, któ-

re teraz znajdują się w Grekorossyyskim Oddziale. — O tym Najwyższym rozkazie tenże P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przełożył Rządzącemu Senatowi dla należytego wypełnienia, przyłączając, iż Ober-Prokuratorowi Najswiętszego Synodu i Ministrowi Skarbu dano o tém wiedzieć przez wypisy z Zurnałów Komitetu PP. Ministrów. Rozkazali: o tym Najwyższym rozkazie, dla należytego podług niego wypełnienia, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu, do ich Oddziałów, do Powszechnych Zebrań i do Najswiętszego Rządzącego Synodu, przesłać uwiadomienia; a wszystkich PP. Ministrów i Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu uwiadomić od Senatu przez Ukazy; również przez ukazy dać wiedzieć wszystkim Gubernialnym Rządom, miyscom Urzędowym i osobom mającym zwierzchność w guberniach. Grudnia 10 dnia 1827 roku. (z 1go Departamentu).

O udarowaniu żony kozackiey Kuwikowey, za uratowanie utonionego chłopca, złotym medalem, i o dalsz.

Rządzący Senat słuchali raportu P. Rzeczywistego Radcy Taynego, Zarządzającego Ministerium spraw Wewnętrznych i Kawalera Bazylego Sergiejewicza Łańskiego, terazniejszego grudnia 6 dnia, iż Nakaźny Ataman Woyska Dońskiego Jenerał-Major Kutelnikow, doniósł do Ministerium spraw Wewnętrznych, iż w lipcu 1826 roku w Semikarakorskiej stancy, Esaula Kuzniecowa, włościański sześćioletni chłopczyk Cyryli znajdując się na łodzi, będący u brzegu rzeki Donu w miyscu głębokiem przypadkiem wpadł do wody, i bystrością jey będąc odniesiony na sążni sześć od brzegu na samą głębinią rzeki, zaczął tonąć, że ze znajdujących się wtedy na brzegu w wielkim natłoku ludzi, nikt nie odważył się, rzucić się na pomoc tonącemu, oprócz żony kozackiey Agaty Kuwikowey, która, będąc brzemienią, i nie uważając na niebezpieczeństwo jey grożące, puściła się wpław do chłopczyka w jedney koszuli, i w tym czasie kiedy on był już zupełnie zanurzony w wodzie i blizkim nieuchronnego zginienia, Kuwikowa uchwyciła jego i wypłynęła z nim na brzeg; gdzie tarzaniem na ręku przywróciła go do czucia, i że chłopczyk ten znajduje się teraz w żelaznym stanie. O takowym czynie żony kozackiey Kuwikowey, P. Zarządzający Ministerium spraw Wewnętrznych miał szczęście przedstawić CESARZOWI JEGOMOSCI przez Komitet PP. Ministrów, na którego memoriał, d. 22 listopada terazniejszego roku, wyszedł własnoręczny JEGO CESARSKIEY MOSCI następujący Najwyższy rozkaz: „Dadź złoty medal i tysiąc rubli i oprócz tego chwalebny ten postępek ogłosić po wszystkich gazetach. Jeżeli porodzi syna, wychować go kosztem skarbu, gdzie matka będzie sobie życzyła, a jeżeli porodzi córkę, tedy dadź tysiąc rubli na posag od dnia narodzenia.” Dla przywiedzenia do należytego wypełnienia Najwyższego rozkazu, względem udarowania żony kozackiey Kuwikowey medalem i pieniędzmi, uczyniono w Ministerium spraw Wewnętrznych stosowne rozporządzenia; względem zaś ogłoszenia po wszystkich gazetach równie o chwalebnym postępku przerze-

czoney Kuwikowey, jako i następnego o niey własnoręcznego JEGO CESARSKIEY MOSCI Na y w y ż s z e g o rozkazu; o tém tenże P. Zarządzający Ministerium spraw Wewnętrznych przedstawiał Rządzącemu Senatowi, upraszając o potrzebne około tego rozrządzenia i zalecenia komu należy. Rozkazali: 1) o pomienionym chwalebnym postępku żony kozackiey Agaty Kuwikowey i następnym o niey JEGO CESARSKIEY MOSCI Na y w y ż s z y m rozkazie, dać wiedzieć od Senatu przez okolne ukazy, a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. 2) Dla wydrukowania o tém w Akademickich Moskiewskich i innych gazetach, do Komitetu Rządu CESARSKIEY Akademii Nauk i do wszystkich Uniwersytetów posłać ukazy. Grudnia 12 dnia 1827 roku. (z 1go Departamentu.)

Wedle Imiennego Na y w y ż s z e g o u kazu o żydówce Dwerce Esterce Josielowey, o odsądzeniu Brzeskiego Horodniczego Hirżewa od obowiązku i o nieprzeznaczaniu go na przyszłość do żadnych interesów.

Wedle Imiennego Na y w y ż s z e g o JEGO CESARSKIEY MOSCI ukazu, objawionego przez Prezydenta Rady Państwa i Kawalera Hrabiego Wiktora Pawłowicza Koczubeja dnia 27 przeszłego listopada, iż JEGO CESARSKA MOŚĆ rozpatrzywszy opinią Rady Państwa w sprawie o żydówce Dwerce Esterce Josielowey, osądzoney na zesłanie do ciężkich robot za podpalenie domu żyda Łanda, podług własnego jakoby jey do tego przyznania się, lecz która następnie okazała się niewinną, gdyż przyznanie się do pomienionego przestępstwa nastąpiło z jey strony, z wymuszenia przez Horodniczego Brzeskiego Hirżewa, Na y w y ż e y rozkazać raczył: 1) Żydówkę Josielową od ciężkiej roboty uwolnić. 2) Horodniczego Hirżewa od surowego podług praw ukarania uwolnić na mocy N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu. Lecz za przeciwny prawu postępek jego, tém bardziey nie przebaczony, iż on wymusił od podsądney gwałtownym sposobem przyznanie się do przestępstwa, do którego nienależała, poddał ją osądzeniu na srogą karę; dla oddalenia podobnych czynności, osądzivszy od terazniejszego obowiązku, na przyszłość do żadnych czynności nie przeznaczać, i nadto dla wynagrodzenia za wycierpiane przez żydówkę przymuszanie i wycięczenie pod strażą, używać z niego tercyałową płacę Horodniczego. Rządzący Senat R o z k a z a l i: o należytem podług pomienionego Na y w y ż s z e g o JEGO CESARSKIEY MOSCI ukazu wypełnieniu, zalecić Grodzieńskiemu Gubernialnemu Rządowi przez ukaz, a dla powszechney wiadomości o nieprzeznaczaniu na przyszłość do żadney czynności Brzeskiego Horodniczego Podpółkownika Hirżewa, posłać ukazy do Gubernialnych i Obwodowych Rządów, do wszystkich Izb Kryminalnych, do Głównych, Jeneralnych, Obwodowych i Gubernialnych Sądów, do Woyskowej Kancellaryi Woyska Dońskiego i do wszystkich mieysc urzędowych, również do PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, Jenerał-Gubernatorów, Gubernatorów Cywilnych, Naczelników miast, Naczelników Obwodowych, do Naka-

żnego Attamana woyska Dońskiego; a zaś do Najswiętszego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań, przesłać uwiadomienia, do Heroldyi zaś dać wiadomość. Grudnia 14 dnia 1827 r. (z 1go Oddziału 5go Departamentu.)

O zabronieniu włościańskim i wioskowym Zwierzchnikom, w czasie sprawowania obowiązków, wchodzić w zobowiązania się z włościanami tychże włości.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, iż na przedstawienie jego do Komitetu PP. Ministrów, JEGO CESARSKA MOSC dnia 8 listopada terażniejszego roku Na y w y ż e y rozkazać raczył: ażeby włościańskie głowy, starszyny i pisarze, również i inni wioskowi zwierzchnicy, w czasie sprawowania obowiązków, w żadne zobowiązania się z włościanami swojej włości, ani co do dzierżawy artykułów czynszowych, ani co do wypełniania wszelkich powinności, zgoła nie wchodzili, a jeżeli w naruszeniu tego okaza się odtąd jakiegokolwiek zawierane przez nich umowy, w takim przypadku uniechcemniać je natychmiast przez Izby Skarbowe bez wszelkich sądowych processow. O czém tenże P. Minister Skarbu donosi Rządzącemu Senatowi dla należytego rozporządzenia. *Przy czém słuchali przytączoney do tego sprawy, w której zawiera się: 1) P. Minister Skarbu w przedstawieniu do Rządzącego Senatu d. 26 stycznia terażniejszego roku wyraził, iż z papierow Ministerium Skarbu okazuje się, że przy oddaniu przez skarbowych włościan w czynszową dzierżawę należących do nich młynów i innych artykułów, wynikają nieporządki i nadużycia ze strony włościańskich głów, starszyn, pisarzy, także i wioskowych zwierzchników, którzy podstępnie starając się wziąć w dzierżawę jakiegokolwiek włościański artykuł, pozbawiają ich możności wolnie rozrządzać oddaniem jego, i przytém pozwalają sobie bez wiedzy włościan zamieszczać w kontraktach uciążliwe dla nich i niezgodne z formą warunki względem niedotrzymania. Uważając, iż we wszystkich sprawach, gdzie w dzierżawę należących do skarbowych włościan artykułów wchodzili włościanscy i wioskowi Zwierzchnicy, zawsze wynikały niesłuszne spory z obciążeniem sądowych mieysc i z uciążliwością dla włościan, tenże P. Minister skarbu wnosił, dla odwrócenia na czas przyszły takowych nadużyć, postanowić za prawidło, podobne temu, jak postanowiono o cywilney Zwierzchności i kupcach, zostających w służbie, przez ukazy 1725 czerwca 25, 1804 czerwca 3 i 1820 lutego 28, ażeby włościańskie głowy, starszyny i pisarze, również też i inni wioskowi Zwierzchnicy, w czasie pełnienia obowiązków, w żadne zobowiązania się z włościanami swojej włości, ani co do dzierżawy czynszowych ich artykułów, ani co do pełnienia wszelkich powinności, zgoła nie wchodzili, i że jeśli w naruszaniu tego okaza się na przyszłość jakiegokolwiek zawierane przez nich umowy, w takim przypadku uniechcemniać one natychmiast przez Izby Skarbowe bez żadnych sądowych processow. Taką swoją opinią przedstawił na rozpatrzenie Rządzącego Senatu z tém, azaliby się nie podobało, w zdarzeniu jey potwierdzenia, zalecić o tém do wszystkich mieysc: 2) Rządzący*

);(

Senat uznając pomienione przedstawienie P. Ministra Skarbu gruntowném, i utwierdzając je w całej mocy, przez ukaz 29 września 1827 roku zostawił temuż P. Ministrowi Skarbu wyjednać na przywiedzenie jej do wykonania Naywyższe zezwolenie. Rozkazali: o powinności wypełnieniu pomienionego Naywyższego rozkazu, zalecić wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Expedycjom wykonawczym i Skarbowym Izdom przez ukazy: równie przez ukazy dać wiedzieć PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom; Wojennym i Cywilnym Gubernatorom, Naczelnikom miast i innym Urzędowym miejscom; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Grudnia 14 dnia 1827 roku. (Z 1go Departamentu.)

O zaleceniu Gubernialnym Rządom, włożyć na mieszkańców wszystkich wsi obowiązek, o każdym zmarłym z familii natychmiast uwiadamiac parochow.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEGO MO-SCI, Rządzący Senat słuchali uwiadomienia Najswiętszego Rządzącego Synodu, iż Rządzący Senat po przejrzeniu sprawy na prośbę umocowanego od jednodworców Woroneżskiej gubernii Pawłowskiego Powiatu, wsi Wierchniaho Mamona, jednodworca Pawła Kleniukowa; skarżącego się na Woroneżski Gubernialny Rząd, w nałożeniu na dających mu pełnomocnictwo, do uzyskania 500 rub. sztrafu, za opuszczenie w rewizyi takich trzech jednodworców synów, z których jeden jest zapisany do rewizyi, lecz w metrykach znajduje się pod inném imieniem, a dwóch umarło jeszcze przed podaniem rewizyjnych skazek, ale w metrykach nieoznaczono czasu ich śmierci, postanowił: ponieważ z odbytego przez Pawłowskiego Ziemskiego Sprawnika śledztwa, okazuje się, że z pomienionych trzech jednodworców synów, jednodworca Efima Łasyhina syn Andrzej, znajdujący się rzeczywiście zapisanym do rewizyi, przez robiących sprawdzenie jej Urzędników, pokazany mylnie synem jednodworca Efima Łukjanczykowa, którego u niego zgoła nie było, a synowie jednodworców: Akima Werewkina Semion, i Maksima Pachomowa Kasjan umarli przed podaniem jeszcze rewizyjnych ze wsi Wierchniego Mamona skazek; tedy uznając ich za nieregularnie umieszczonych w liczbie opuszczonych w rewizyi, a zatem gruntując się na doniesieniu Sprawnika, iż główną przyczyną tego nieregularnego wytknięcia jest to, że metryki, z których Urzędnicy

robiący sprawdzenie rewizyi zasięgali informacji, były utrzymywane przez Xięży mniej starannie i z opuszczeniami; pomienionych jednodworców synów z okładu wykreślić i naznaczony za nich do uzyskania podwójny podatek i 500 rub. pen z rachunku wykreślić; Najswiętszemu zaś Synodowi zakomunikować, o uczynienie przez kogo należy ponowienia zalecenia, względem utrzymywania ksiąg metrycznych w należytem porządku. Na mocy tej Komunikacyi Najswiętszy Rządzący Synod Przenaywielebniejszemu Antoniemu Biskupowi Woroneżskiemu zalecił, ażeby o postępach duchowno-cerkiewnych służących Pawłowskiego Powiatu wsi Wierchniego Mamona, przewinionych o niestaranne utrzymywanie ksiąg metrycznych, a przytém z opuszczeniami, przez co jednodworców synowie Andrzej Łasyhin, zapisany w metrykach pod inném imieniem, a Siemion Akimow i Kasjan Maksimow, zmarli przed podaniem jeszcze rewizyjnych skazek, niesprawiedliwie policzeni za opuszczonych w rewizyi, zrobiono było rozpatrzenie i rozwiązanie na podstawie prawnej. A że terazniejsze zdarzenie wykrywa, że często przyczyną takich opuszczeń bywają sami parafianie, nie donosząc w swoim czasie o śmierci dzieci i grzebiąc ich ciała bez wiedzy Xięży, Xięża zaś przez to mogą niewinnie podlegać odpowiedzialności; komunikuje więc do uwagi Rządzącego Senatu, ażeby rozmyślił, dla uprzątnienia, tak w Woroneżskiej, jak i w innych guberniach, pomienionych i tym podobnych nieporządków, uczynić należyte rozporządzenie, ażeby wszyscy parafianie o zmarłych natychmiast uwiadamić parafialnych swoich Xięży, dla zapisania do metryk; Najswiętszy zaś Synod ze swojej strony nie zaniedba uczynić wszystkim duchownym i cerkiewnym służącym ponowienia zalecenia, o porządnem utrzymywaniu pomienionych metryk. Rozkazali: ażeby nie mogli wynikać w utrzymywaniu metryk nieporządek i opuszczenia z przyczyny doniesienia nie w swoim czasie parafian swym Xiężom o zmarłych, wszystkim Gubernialnym Rządom zalecić, ażeby one przez kogo należy, po wszystkich wogolności wsiach, wrażliwszy ich mieszkańcom konieczność mieć wiernie o czasie zmarłych wiadomości, włożyli za obowiązek każdego, o zmarłym natychmiast uwiadamić parafialnych Xięży, dla zapisania o tem do metryk; o czém też postać Ukazy, również przez ukaz dać wiedzieć Ministrowi Skarbu, a do Najswiętszego Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienie. Grudnia 15 dnia 1827 roku. (Z 1go Departamentu.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharcki Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.